

Mugloiu Ioan
Inginer Hidraulica, Constructii de Masini
Constructii de Instalatii

Im Rheintal 10 Ap.19
D-79189 Bad Krozingen

Institutul de Istorie "N Iorga"

B-dul Aviatorilor 1
7000 BUCURESTI

Stimatilor Domni si Doamne,

Prezenta sinteza a Culturii Romane si-a propus sa prezinte in special cititorului roman un tablou necunoscut si neobisnuit lui. Si ca fond si ca forma. Ea e rezultatul unei documentari de ca. 15 ani in biblioteci din Hamburg, Freiburg, Basel, Mülhouse ; muzee din Elvetia, Germania, Franta, Italia, Portugalia, Grecia, Serbia, Bulgaria, Turcia, Suedia, Danemarca, Ungaria ; expozitii bulgare in Germania de obiecte trace, expozitii de obiecte antice egiptene, expozitii de obiecte antice grecesti, expozitii de cultura bizantina ; orase si oameni in Europa. Observarea cu ochi proprii. Luarea la cunostinta a diferitelor ipoteze si argumente in bibliografia vestica si estica. Observarea substratului politic al acestora. Transformarea unor ipoteze, fara nici un fel de baza de argumentatie, in adevaruri "absolute" prin efectul <Gold>. Cum spune limba romana: fiecare si-a tras spuza pe turta lui. Romanul insa nu a reusit sa-si traga spuza pe turta lui. I-au tras-o tot timpul altii. Notiunea de cultura in ultimii 50 de ani, in vestul Europei, se umple cu un continut ciudat rezultat din succesele economice. Notiunea de cultura se confunda cu civilizatia "pommes frites" !. Notiunea de cultura imbraca un puternic caracter politic, cu toate ca societatile vest-europene se autodefinesc ca libere si democratice.

Ca orice intelectual roman, cosmopolit si corupt, plecat din tara spre civilizatia vestica, am facut experienta fericita de a deosebi notiunea de cultura, de civilizatia "pommes frites". Din pacate nu multi intelectuali romani au posibilitatea sau capacitatea de a face aceasta experienta. Aceasta a fost caracteristic intelectualitatii romane nu numai in ultimii 50 de ani, cum cu usurinta se afirma, ci intotdeauna. Notiunea romana nu a avut pina acum o intelectualitate care sa o conduca si sa conserve valorile culturale proprii. Identitatea culturala a romanilor a disparut total in ultimii 50 de ani. Aceasta este si cauza pentru demontarea fabricilor economiei nationale.

Caracterul individual al Culturii Romane, dat de infrastructura sa traca, i-a dat ei pe linga rafinament, fantezie si putere de stilizare si slabiciune de supravietuire. Ultimul exemplu concret e disparitia sferei de cultura romana in Basarabia si inlocuirea ei cu Cultura Slava. Cauza a fost tocmai lipsa unei intelectualitati bastinase care sa defineasca tocmai identitatea culturala romana.

Supravietuirea Culturii Romane se datoreste, pina in zilele de astazi, exclusiv taranului roman in obstea sateasca si nu paturilor emancipate conducatoare. El a transmis mai departe vechile valori trace. Graul lui, cintul lui, portul lui, casa lui, jocul lui si mancarea lui au ramas intotdeauna aceleasi. Elementul strain nu i-a stirnit vreodata interesul. Caci ceea ce el avea il multimea total. Elementul strain nu sa putut niciodata, in fata lui si a fost sau asimilat sau respins. Puterea taranului roman era tocmai cultura lui milenara. Apa trece, pietrele ramin. Intelectualitatea romana s-a dus pe apa slavizarii, maghiarizarii, germanizarii si turcizarii, dupa cum marginile de imperii treceau prin sfera culturala romana.

Limba Romana e esenta Culturii Romane. Unitatea si perfectiunea ei e de explicat numai prin marea ei vechime. O asemenea limba nu se poate forma in citeva sute de ani !. Multimea proverbelor si zicatorilor au purtat mai departe din mos stramos filozofia vietii.

Muzica, jocul si portul taranesc oglindesc bunul gust si bucuria vietii. Nimic in plus, nimic in minus !.

Orice schimbare se face fara sa deranjeze ochiul sau auzul. Arhitectura casei taranesti oglindeste modul ei de viata complex. Aparenta simplitate e tocmai esenta complexului. Mincarurile variate si complexe, de tip balcanic (trac) au un rafinament de neconfundat. Religia ortodoxa, toleranta si pasnica, a fost purtatorul si sprijinul filozofiei de viata. Românii nu-si cunosc nici Istoria si nici minunata Cultura. Norocul de a trai in doua mari culturi ale Lumii : Cultura Traca si Cultura Bizantina, pare ca ceva bineinteles si deaceia nu e apreciat la adevarata valoare. "Cultura" materiala a Vestului a atras continuu admiratia cosmopolitistilor români.

Despre lucrari de acest gen, care sa sintetizeze existenta culturala a natiunii române, nu se poate vorbi caci de fapt nu exista. Aceasta lucrare isi propune, la prima sa editie, sa initieze un drum al Istoriei Culturii Române. Si nu mai multe, cum se obisnuieste la români. Caci mai multe drumuri nu conduc la nici o concluzie. Acest drum trebuie unic coordonat de un organ special infiintat in acest scop. In Germania, de ex., indiferent de autor, timpul la care a fost scrisa, orice carte de Istorie sau Cultura are absolut aceeasi linie. Totul e coordonat. Haosul românesc trebuie combatut sistematic. Lucrari de Cultura si de Istorie, in majoritate, scrise in ultimii 50 de ani nu reusesc sa prezinte cititorului ceva clar si sint pline de interpretari eronate. Dar nu aceasta ar fi defectul principal al lor, ci conducerea cititorului român pe drumuri false. Caracteristica principala a autorilor acestor lucrari a fost "papagalismul". In general "papagalismul" intelectualitatii române e ceva traditional. Intelectualitatea româna, incepind de prin sec. 17-18, cind in Europa incepe sa se impuna Cultura Materiala a Occidentului, devine cosmopolita si deserveste Cultura Româna. Ei încep sa nege minunata Cultura Bizantina din a carei sfera faceau parte cu unele exceptii, situatia s-a mentinut pina in zilele de astazi. Exceptiile s-au situat intr-o perioada de 18 ani (1922-1940) cind se poate vorbi de o Renastere a Culturii Române. Dupa Pactul Hitler-Stalin, Cultura Româna trebuia desfiintata si impartita la Cultura Rusa si respectiv Cultura Germana. Intelectualitatea româna s-a impartit in doua si ea, fara sa fie capabila sa-si mentina o linie proprie. "Papagalismul" si Servilismul intelectualitatii române atinge in aceasta perioada punctul culminant care se mentine inca si astazi. Dupa Tirgul de la Ialta, Cultura Româna trebuia sa devina parte integranta a Culturii Slave. Limba Româna devine oficial o limba slava, atit in Estul cit si in Vestul Europei. Vinderea Romaniei se facuse de catre tarile vestice. Vinderea de astazi a Romaniei se face tot de catre tarile vestice. De catre cei spre care intelectualitatea româna s-a indreptat intotdeauna admiratia.

Ce nu era de origine slava in limba româna, avea origine germana, turca, maghiara, greaca, armeană s.a. Nimeni din intelectualii români nu s-au mai intrebat unde mai erau si cuvinte de origine româna. E pueril motivul ca au fost de rusi obligati. Realitatea e : Papagalismul si Servilismul traditional de sute de ani.

In anul 1984 am atras atentia Academiei Române ca Dictionarul Enciclopedic al Limbii Române al "academicianului" Ion Coteanu e fals si aduce prejudicii incalculabile Culturii Române. Dar si aici, ca peste tot, Indolenta Orientală Româna era peste tot prezenta. Nici un fel de reactie la propunerile mele.

Papagalismul poate fi definit ca acceptarea fara nici un fel de analiza a diferitelor ipoteze si argumentari, denumiri de persoane si localitati, denumiri de notiuni in limbi straine s.a. in ceea ce priveste cultura si istoria. Papagalismul rezulta din incompetenta si indolenta. Papagalismul intelectualitatii române s-a manifestat in special fata de vestul Europei. Prin aceasta s-au creat "adevaruri" si s-au servit cercurile nationaliste si sovietice din Europa de Vest (in special Germania).

De ce, de ex., in lucrarile romanesti se admite denumirea de episcop Wulfila, caci aceasta e o falsificare a filologilor germani, care vor sa dovedeasca ca Ulfila sau Vulphilas (asa cum este corect in lucrarile originale), ar fi < Lupul >, adica de origine germana ?.

De ce conducatorul Gyla e trecut sub aceasta forma in lucrarile romanesti si tratat ca maghiar cind el e de fapt Gila si cu terminatia tipica <-la> ?.

De ce obiecte arheologice, gasite pe teritoriul Romaniei, cu ornamentatii tipice trace, sint tratate de autorii români ca avind origine germanica ?.

Cred oare intelectualii români ca prin papagalism se pot afirma ? . Efectul e de fapt invers. De ce a trebuit sa aflu de la Peter Laubscher (In lucrarea " Der Reliefschmuck des Galeriusbogens in Thessaloniki", pag.95, Berlin 1975), ca armate dace care au luptat alaturi de armatele bizantine, la anul 297, impotriva persilor, sint reprezentate pe Arcul de Triumf din Sallonic ? !.

De ce a trebuit sa aflu de la Paul Hetherington (in lucrarea "Byzanz", pag 9, Lucerna, 1987) ca dacii care plateau tribut in sec. 4 si 5 (deci statul dac a continuat sa existe) Bizantului sint reprezentati in piatra pe Obeliscul lui Teodosie din Constantinopol (Istanbul) de la anul 395 ? !.

De ce Arcul de Triumf al lui Traian din Benevento (Italia), de la anul 117, nu e cunoscut publicului român ? !. Caci sint minunate imagini in piatra si documente ale Istoriei Antice ale Romaniei !. Trebuie asteptat pina cind vine din nou un strain care sa le descopere ? !.

Un cercetator român, de Istorie Antică Română, de la Iasi, scrie într-o broșura (Dacia în cadrul lumii antice, an 1992), entuziasmat de Antica Germană, că românii nu ar avea suficiente elemente să-și scrie Istoria Antică. Ceea ce dinșul însă nu știe, e că germanii nu au nici pe departe cantitatea de obiecte antice pe care o au românii. Mindria germană, care a învins Roma și care a făcut ca germanii să fie **Urmasul Romei** (asa cum cu ușurință și patos o afirmă Ernst Jung în "Die Germanen, Augsburg 1993) au fost **gotii!** Dar **gotii** nu au nici o legătură cu Istoria Germană, căci ei nu erau de origine germanică și nici nu au trăit pe teritoriul popoarelor germanice. Ei erau **geti**, așa cum izvoarele scrise și arheologia o dovedesc. Nu există nici măcar un indiciu că "gotii" ar fi de origine germană!. De ce istoricii români au acceptat și propagat o asemenea falsificare de istorie și cultură?!. Cu toate că asemenea teorii erau propagate exact cu scopul de a dovedi dispariția din istorie a **getilor!**.

Ce au făcut arheologii români într-o asemenea regiune plină de obiecte arheologice? Probabil au așteptat să "vina americanii" să sape!. Bulgarii nu au mai așteptat și au reușit prin munca sistematică să revoluționeze imaginea tracilor.

De ce a trebuit să aflăm, prin cercetare proprie, că orașe cu denumirea **Sebes, Viseu, Orada, s.** sunt orașe în Portugalia? Aceasta ar fi trebuit să aflăm încă de la profesorii mei din liceu.

De ce nu am aflat că **Cerna** e denumire de origine latină și nu slavă, așa cum "specialiștii intelectuali români" o afirmă?. Se putea foarte simplu ^{deschide} un dicționar de latină veche!. Sau se puteau găsi pe harta localități cu asemenea denumire în Franța, Italia și Elveția!. Și **Dierna** în Dacia!.

De ce nu am aflat că **Bistrita, Voevod, Gard s.a.** sunt cuvinte de origine tracă și nu slavă? A trebuit să le descopăr singur în **Biblia episcopului Ulfila** și alte scrieri getice (gotice) întrebări care se pot pune sunt încă numeroase. Cred că trebuie pusă o întrebare esențială și anume: Dacă românii au pretenția de **natiune**, ce e de făcut?. E vorba de multă muncă organizată și unic coordonată, a câteva mii de oameni pe o perioadă de timp nelimitată pentru a se recupera tot ce s-a "dormit" de la **Nicolaie Iorga** încolo. E nevoie de oameni necosmopoliti, cunoscători ai Vestului Europei, cu spirit deosebit de observație, cu capacitate de muncă, cunoscători perfecti ai Culturii Tracă. Nu e nevoie de multă fantezie care să ducă la câteva direcții neunitare, caracteristică tipică românilor.

E nevoie numai de un concept unic. Nu e nevoie de așa zisa fantezie românească în acest caz, căci ea e daunătoare. Nu se poate scrie o Istorie sau o Cultură Română Medievală și Contemporană fără o Istorie și Cultură Antică Română. Conceptul trebuie să fie dpdv românesc fără a se lua în nici un caz punctele de vedere străine în considerare. Căci aceasta e metoda internațională utilizată din totdeauna și pe care românii au părădit-o din vedere și sau lasat cu o ușurință de nedescris să se prabusească în cosmopolitism impresionati întotdeauna de "carti cu coperti frumoși colorate".

Papagalismul, servilismul și haosul intelectual reduc șansa de supraviețuire a Culturii Române, în condițiile actuale europene, la zero.

În unele părți ale Europei de Vest, obiectele de cultură sunt declarate "marfuri de cultură". Unii și-au îngropat unele esanțioane care ar trebui să reziste unui război atomic și să arate generațiilor viitoare ce a existat pe pământ. Din păcate generațiile viitoare nu au prea mult de admirat.

Definiția de "marfa", valabilă însă în cadrul **Culturii Materiale Occidentale**, nu poate fi aplicată **Culturii Spirituale Estice**, urmează a **Culturii Bizantine**.

Românii trebuie să știe clar că aparțin Culturii Bizantine și nu Culturii Materiale Occidentale.

Statul Român trebuie să investească generos sume de bani în **Renasterea Culturală Română** prin crearea unei intelectualități capabile. **Renasterea Culturală Română** se află în cea mai grea situație de la 1918 încolo. **Natiunea Română** actuală nu are putere de supraviețuire din cauza lipsei unei intelectualități competente. O țară bogată europeană, la nivel de țară săracă africană, care nu e în stare să asigure nici măcar micarea și căldura cetățenilor săi. Un nivel periculos de organizare care exclude existența unei națiuni române încheiate capabilă de auto-supraviețuire. Cauza este tocmai lipsa unei intelectualități capabile, care intelectualitate ar fi trebuit să conducă națiunea română pe drumul renasterii economice și culturale. O realitate amară care însă ar fi o greșeală fatală să fie trecută cu vederea. E vorba de a exista sau a nu exista. Fabrici sunt distruse sau vindute pentru sume de nimic străinilor. Valori culturale sunt lasate paraginei și distrugerii.

Aceasta nu s-a întâmplat și în alte țări care au avut comunism. Căci acestea au avut o intelectualitate matură și competentă, conștiința de valorile naționale. De aceea românii trebuie să-și facă gînduri deosebite de ce aproape numai la ei se întîlneste o asemenea situație?.

Prezenta lucrare, pe care am plăcerea să v-o trimet, reprezintă partea introductivă a lucrării **Cultura Română**. Urmează circa 235 de fotografii A4 cu elemente semnificative de cultura română.